

DE GRUWEL VAN DE VERWOESTING

*De eindtijdrede van de Heere Jezus
verklaard vanuit Mattheüs 24 en Lucas 21*

Stichting Weg uit Babylon

INLEIDING

Vlak voor Zijn dood en opstanding heeft de Heere Jezus een rede betreffende de toekomst gehouden. Deze vinden we in Mattheüs 24 en Lukas 21. In deze laatste rede van de Heere Jezus is er een verband tussen enerzijds de verwoesting van Jeruzalem en het ontkomen aan die verwoesting en anderzijds Zijn terugkomst. Waakzaam zijn geldt dan ook dubbel: in verband met de verwoesting van Jeruzalem moesten de gelovigen in die tijd wakker/waakzaam zijn, maar ook in verband met de wederkomst worden wij nu opgeroepen wakker/waakzaam te zijn. Wat is de overeenkomst tussen de beide gebeurtenissen en welke les mogen wij eruit trekken?

Het is zeer belangrijk om te begrijpen wat de Heere Jezus in Zijn eindtijdrede heeft gezegd, en om aan de hand van de geschiedenis vast te stellen welk deel al vervuld is en welk deel nog vervuld zal worden.

De Heere Jezus spreekt over twee zeer belangrijke gebeurtenissen, namelijk:

1. De verwoesting van Jeruzalem en de mogelijkheid om te ontkomen aan de Romeinen, en de daaropvolgende ballingschap voor het Joodse volk.
2. Zijn wederkomst en de bijbehorende opdrachten aan de gelovigen om aan Gods oordelen te ontkomen, die over een groot deel van de wereld zullen komen.

In deze brochure gaan we beide hoofdstukken (zowel Mattheüs 24 als Lukas 21) doornemen. We zullen steeds een specifiek thema uit de twee Bijbelgedeeltes onder elkaar zetten, en de belangrijkste punten daarin benoemen. Dat leggen we dan, voor zover het reeds vervuld is, naast de geschiedenis. Dit alles ter overdenking en voor eigen onderzoek om na te gaan of deze dingen zo zijn.

1. DE VERWOESTING VAN JERUZALEM EN DE KOMST VAN GODS KONINKRIJK VOORZEGD

Mattheüs 24: 1-3 *En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden. Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?*

Lukas 21: 5-7 *En toen sommigen over de tempel zeiden dat hij met prachtige stenen en aan God gewijde geschenken versierd was, zei Hij: Wat betreft deze dingen waarnaar u kijkt: Er zullen dagen komen waarin niet één steen op de andere steen gelaten zal worden die niet afgebroken zal worden. En zij vroegen Hem: Meester, wanneer zal dat dan zijn en wat is het teken dat deze dingen zullen gebeuren?*

De discipelen vragen allereerst wanneer de tempel verwoest zal worden en ze vragen daarna om een teken van herkenning om te kunnen weten wanneer Gods Koninkrijk op aarde zal komen. Het is goed om te beseffen dat de Heere Jezus in Zijn eindtijdrede een antwoord op beide vragen gaat geven.

Wij weten dat de tempel in het jaar 70 na Christus verwoest is. Een deel van Jezus' eindtijdrede beschrijft dus zaken die voor ons al geschiedenis zijn. Een gedeelte beschrijft nog toekomstige zaken. In deze studie willen we onderzoeken en duidelijk maken wat vervuld is en wat nog moet komen.

2. DE TEKENEN EN GEBEURTENISSEN DIE HOREN BIJ DE VERWOESTING VAN JERUZALEM

Mattheüs 24: 4-14 *En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden. U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën. Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten. En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden. En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen. Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.*

Lukas 21: 8-19 *En Hij zei: Pas op dat u niet misleid wordt, want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus, en: De tijd is nabijgekomen. Ga hen dan niet achterna. En wanneer u zult horen van oorlogen en allerlei oproer, wees dan niet verschrikt. Want deze dingen moeten eerst geschieden, maar dat betekent niet meteen het einde. Toen zei Hij tegen hen: Het ene volk zal tegen het andere volk opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen grote aardbevingen zijn in verschillende plaatsen, hongersnoden en besmettelijke ziekten. Er zullen ook verschrikkelijke dingen en grote tekenen vanuit de hemel plaatsvinden. Maar vóór dit alles zullen ze de handen aan u slaan en u vervolgen, door u over te leveren in de synagogen en gevangenissen, en u zult voor koningen en*

stadhouders geleid worden omwille van Mijn Naam. En dit zal u overkomen, opdat u zult getuigen. Neem u dan in uw hart voor niet van tevoren te bedenken hoe u zich moet verdedigen. Want Ik zal u mond en wijsheid geven die al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerspreken of weerstaan. En u zult ook door ouders, broers, familieleden en vrienden overgeleverd worden, en zij zullen sommigen van u doden. En u zult omwille van Mijn Naam door allen gehaat worden. Maar er zal beslist geen haar van uw hoofd verloren gaan. Door uw volharding zult u uw leven verkrijgen.

De verschillende punten die in deze gedeelten aan de orde komen zijn:

- Waarschuwing voor misleiding door valse christussen (valse messiassen)
- Geruchten van oorlogen, oproer en burgeroorlog
- Aardbevingen en besmettelijke ziekten
- Tekenen vanuit de hemel
- Vervolgung van de discipelen en volgelingen van de Heere Jezus, Yeshua

Uit bestudering van de geschiedenis blijkt dat deze dingen, hoewel bij weinigen bekend, toch allemaal al zijn vervuld.

Aardbeving

In 31 na Christus vond in Judea een zware aardbeving plaats met een kracht van minstens 7 op de schaal van Richter. Het epicentrum lag in de Jordaanvallei en volgens Flavius Josephus was het één van de grootste aardbevingen in 2000 jaar. Josephus schrijft over 30.000 doden.

Tekenen vanuit de hemel

Flavius Josephus doet in zijn boek 'de Joodse Oorlog' ook verslag van 'Het wonder van de stemmen'. Dit boek heeft Josephus ongeveer 75 na Christus geschreven, tien jaar nadat de gebeurtenissen plaats hadden gevonden. De historicus Tacitus beschrijft later dezelfde dingen.

Josephus schrijft onder andere over een ster in de vorm van een zwaard, boven de stad Jeruzalem. Ook schrijft hij over een komeet, die een heel jaar bleef staan: "Zo'n groot licht scheen rond het altaar en de tempel, dat het 's

nachts leek alsof het dag was. Het werd door de Schriftgeleerden geïnterpreteerd als een voorbode van de gebeurtenissen in het jaar 70”.

Verder beschrijft hij in zijn boek dat de oostpoort van de tempel - een poort van koper en enorm zwaar, die met moeite gesloten kon worden door twintig man - rond zes uur in de morgen zonder handen werd geopend.

Josephus schrijft dat men vlak voordat de zon onderging wagens en menigten legers in hun wapenuitrusting tussen de wolken en steden rondom Jeruzalem zag. Bovendien voelden de priesters die 's nachts in de tempel ten tijde van het Pinksterfeest een aardbeving, waarna ze een geluid hoorden als van een menigte die riep "Laten we van hier gaan". Verder wordt er gesproken over een landman die, voor de verwoesting van de stad, vier jaar lang iedere dag het oordeel over de stad uitriep.

Tenslotte zijn er nog andere verhalen bekend over wonderlijke gebeurtenissen in de tempel van het jaar 30 tot het jaar 70. Die hebben te maken met de weggaande bok op Jom Kippoer, een scharlaken draad, een offerkoe en het lot in de hand van de hogepriester. Dit alles had te maken met het offer van de Heere Jezus die de zonde voor eens en altijd verzoend had door Zijn dood. Details van deze verhalen kunt u eventueel zelf opzoeken, er is genoeg van bekend.

De Joodse Opstand van 66 tot 70, burgeroorlog en hongersnood

Gedurende de volgende jaren waren er voortdurend wederzijdse irritaties en provocaties tussen de Joden en de Romeinen, maar tot een regelrechte opstand leidde dit nog niet. Maar toen in het jaar 66 procurator Gessius Florus in opdracht van keizer Nero een groot bedrag uit de tempelkas nam (bestaande uit de tienden die iedere Jood jaarlijks afstond voor de tempeldienst), brak een opstand uit in Caesarea. Dit gebeurde nadat Grieken de plaatselijke synagoge hadden ontheiligd. De opstand sloeg vervolgens over naar Jeruzalem waar het Romeinse garnizoen werd verslagen. Er werden door de bestuurder van Syrië versterkingen naar Judea gestuurd om de rust te herstellen maar deze werden eveneens verslagen.

Keizer Nero greep hierna in en stuurde zijn in diskrediet geraakte generaal

Vespasianus naar Caesarea met 60.000 legioensoldaten. Vespasianus ging grondig te werk en tegen het jaar 68 had hij Galilea en de kuststrook onder controle. De opstandelingen die het overleefd hadden, verschansten zich in Jeruzalem. Er waren Joden die wilden onderhandelen met de Romeinen maar zij werden in een korte burgeroorlog vermoord door de fanatici onder hun eigen volk, de Zeloten.

Ondertussen was Nero in 68 gestorven en Vespasianus' soldaten verklaarden hun generaal tot de nieuwe keizer. Vespasianus ging naar Rome om de troon op te eisen en zijn zoon Titus kreeg de taak om het verzet neer te slaan.

Titus begon onmiddellijk met de belegering van Jeruzalem. Nadat de Joodse verdediging ernstig verzwakt was door hongersnood, kwam de laatste bestorming door de Romeinen op 29-30 augustus van het jaar 70. Deze vreselijke gebeurtenis wordt nog steeds door de Joden herdacht op Tisja b'Av. Er was voor de Joden geen houden meer aan en de hele stad werd verbrand. Titus wilde de tempel eigenlijk ongeschonden in handen krijgen, maar ook die ging in vlammen op. Naar schatting kwamen 100.000 verdedigers en inwoners hierbij om het leven. Het totale aantal slachtoffers van deze oorlog wordt geschat op 600.000 tot 1.300.000 doden. De Romeinen slachtten hele families af, waaronder iedereen die verdacht werd een afstammeling te zijn van het huis van koning David.

De overlevenden werden verkocht op de slavenmarkten van het Midden-Oosten, waarbij de prijs door de grote aanvoer enorm kelderde. De laatste verzetshaarden werden ingenomen in 73 na Christus. Zo ook het fort Massada, gelegen op een hoge, onneembare rots aan de Dode Zee. Toen de Romeinen Massada eindelijk binnenvielen, bleken de Joden massaal zelfmoord gepleegd te hebben.

Ten tijde van de oorlog stonden vele valse profeten op. Josephus beschrijft onder andere dat er Sicariërs (messentrekkers) waren en andere 'booswichten' die het welzijn van de staat in gevaar brachten. Zij waren verleiders en bedriegers, die het volk opzweepten en in eenzame plaatsen

lokten 'waar God hun wondertekens tot hun bevrijding zou laten verschijnen'. In werkelijkheid werden daarbij echter duizenden mensen omgebracht. De Joden in Massada waren ook overwegend Sicariërs.

Keizer Domitianus, de broer en opvolger van Titus, liet later, vermoedelijk in het jaar 81, in Rome een triomfboog oprichten ter ere van het neerslaan van de opstand. Op deze Boog van Titus zijn nog steeds de veroverde tempelschatten te zien die in triomf door Rome gedragen werden, zoals de zevenarmige kandelaar.

Nog meer grote aardbevingen

Tussen de twee Joodse opstanden vonden er twee grote aardbevingen plaats in verschillende plaatsen, namelijk de zogenaamde 'Antiochus Aardbeving' in het jaar 115, waarbij ook een tsunami plaatsvond in Yavne en Caesarea. Hierbij kwamen naar schatting 260.000 mensen om. De stad Antiochië werd volledig verwoest. En in het jaar 130 vond in Caesarea, Lydda en Emmaüs een zware aardbeving plaats.

De opstand van 132-136, valse messiassen

De Tweede Joodse Opstand of Bar Kochba opstand duurde van 132 tot 136 na Christus. Deze opstand van Joden in de provincie Judea tegen de Romeinse overheersers stond onder leiding van Sjimon bar Kochba. Hij werd uitgeroepen tot messias en de verwachting was dat hij Israël als natiestaat zou hervestigen. Hij slaagde hier voor een korte tijd deels in. Delen van Judea waren korte tijd onafhankelijk totdat twaalf Romeinse legioenen het land binnenvielen en de opstand neersloegen. Daarna werd het Joden op straffe van de dood verboden om in Jeruzalem te komen.

De oorlog droeg ook bij aan het ontstaan van een definitieve kloof tussen de Joden die in de Heere Jezus geloofden en de Joden die Hem niet als de Messias zagen. Joodse gelovigen in de Heere Jezus, Yeshua, zagen Hem als de Messias en steunden Bar Kochba daarom niet in zijn opstand tegen de Romeinen. De volgelingen van Bar Kochba namen daar enorm aanstoot aan.

Twee andere personen van wie rond die tijd gezegd werd dat ze de messias zouden zijn, waren Judas van Galilea en Theudas. Judas was de stichter van de sekte van de Zeloten; hij leidde een mislukte Joodse opstand tegen Rome. Hij wordt genoemd door Josephus en ook in de Handelingen van de Apostelen. Theudas leidde ergens tussen 44 en 46 een mislukte kortstondige opstand tegen het Romeinse Rijk. Ook hij wordt genoemd door Josephus en mogelijk ook in de Handelingen van de Apostelen. Sinds de tijd dat de Heere Jezus op aarde rondging, zijn er meer dan 50 'messiassen' onder de Joden geweest.

Na de eerste mislukte Joodse opstand in het jaar 70 deden de Romeinen er alles aan om een nieuwe opstand te voorkomen. Daarom was er permanent een legioen, namelijk X Fretensis, gelegerd in Judea. Ook had Judea een Praetor in plaats van de gebruikelijke proconsul. In 130 bezocht keizer Hadrianus Jeruzalem. Deze stond sympathiek tegenover de Joden en beloofde daarom de ruïnes van de stad Jeruzalem te herbouwen. De Joden voelden zich bedrogen toen bleek dat hij van de stad een Romeinse metropool wilde maken en dat er op de plek van de Tweede Tempel een tempel voor Jupiter werd gebouwd. In 131 hield gouverneur Tineius Rufus een ceremonie voor de bouw van de nieuwe stad die de naam Aelia Capitolina zou krijgen. De spanning nam toe toen Hadrianus de besnijdenis, het Joodse geboorteritueel verbood. Als hellenist zag hij dat als verminking van het lichaam.

Nadat de tempel was vernietigd, was het Sanhedrin, de Joodse religieuze raad, gezeteld in Javne. Vanuit daar gaf zij geloofsinstructies, zowel aan Joden in Judea als aan Joden in de diaspora. De invloedrijke rabbi Akiva* verklaarde dat hij geloofde dat Sjimon bar Kochba, een van de Joodse aanvoerders, mogelijk de messias was. Dit baseerde hij op Numeri 24:17 waar staat dat er

**Rabbi Akiva (schrijver van grote delen van de Mishna) gaf les aan duizenden studenten: bij één gelegenheid stierven vierentwintigduizend studenten van hem door een plaag. Zijn vijf belangrijkste studenten waren Judah bar Ilai, Rabbi Meir, Rabbi Eleazar ben Shammua, Jose ben Halaftha en Shimon bar Yochai (Rashbi). Deze laatste is bekend van het feest Lag Ba'omer en schrijver van de Zohar (kabbala). Hij stond bekend om zijn 'wonderen' en zou onder andere een demon uitgedreven hebben bij de dochter van keizer Antoninus Pius.*

een "ster uit Jakob zal voorkomen" (De naam Bar Kochba betekent "zoon van een ster" in het Aramees).

Doordat de opstand genadeloos werd neergeslagen door de Romeinen, bleek Sjimon bar Kochba toch niet de beloofde Messias te zijn. Hij kreeg nu in de Joodse volksmond de naam 'bar-Koziba' - "zoon van valse hoop" mee.

De Joodse leiders wilden leren van de fouten die gemaakt waren bij de opstand ruim zestig jaar eerder. In 132 verspreidde de opstand zich snel vanuit Modi'in door het hele land. Het is niet bekend hoe groot het gebied is waar de opstand plaats had, maar waarschijnlijk beperkte het zich tot Judea en delen van Samaria. De opstandelingen moeten al snel een aantal vestigingen, waaronder Herodium, hebben veroverd. Het Romeinse garnizoen in Jeruzalem werd daardoor afgesneden en kon zo makkelijk worden verslagen. Een openlijke strijd werd zo veel mogelijk vermeden. De Joden voerden waar mogelijk een guerrillaoorlog vanuit strategische posities. De Romeinen konden hier niet tegenop, dit kwam ook door de betrekkelijk kleine omvang van hun leger. Gedurende ruim twee-en-een-half jaar bestond er een onafhankelijke Joodse staat. Bar Kochba kreeg de naam Vorst van Israël. Het publieke leven vervolgde zijn weg. Er werden contracten gesloten en er kwam zelfs een eigen munt.

Hongersnood, vernietiging en besmettelijke ziekten

De opstand verraste keizer Hadrianus. Deze riep zijn generaal Sextus Julius Severus uit Brittannië terug en troepen werden vanuit het hele rijk – zelfs tot vanaf de Donau – bij elkaar gebracht. De Romeinen verloren veel troepen bij het neerslaan van de opstand. Deze generaal gebruikte de tactiek van het opjagen en insluiten van de opstandelingen (wanneer zij zich in grotten verschansten). Door gebrek aan voedsel moesten de opstandelingen zich dan uiteindelijk overgeven. Na Jeruzalem te hebben verloren trok Bar Kochba zich met de resten van zijn leger terug in het fort van Betar. Betar was vrij gemakkelijk te verdedigen, omdat deze vesting aan drie kanten was omringd door ravijnen, terwijl aan de vierde zijde een soort vestinggracht was. Na de val van Betar speelden zich tal van bloedige taferelen af. Bij deze gebeurtenissen verloren Bar Kochba en rabbi Akiva waarschijnlijk het leven.

De Romeinen stonden de Joden niet toe hun doden te begraven.

Volgens Cassius Dio verloren 580.000 Joden het leven en werden 50 ommuurde steden en 985 dorpen bij de opstand vernietigd. De Talmoed spreekt zelfs over miljoenen doden. Ook de Romeinen leden grote verliezen. Na de opstand verbood Hadrianus alles wat met het Joodse geloof te maken had. De sabbat en besnijdenis werden verboden en Hadrianus doodde een groot aantal Joodse geleerden. Religieuze boekrollen op de Tempelberg werden verbrand. Op die plaats kwamen ook twee standbeelden te staan, één van Hadrianus zelf en één van Jupiter. Het land kreeg de nieuwe naam Syria Palaestina. Jeruzalem kreeg definitief de nieuwe naam Aelia Capitolina en het werd Joden verboden op straffe van de dood de stad te betreden. De keizer slaagde er echter niet in het Joodse geloof te laten verdwijnen. Dit kwam doordat het grotendeels al gecentreerd was rondom de synagoges en doordat Joden verspreid over het hele Romeinse Rijk woonden.

Tussen 166 en 175 na Chr., tijdens het bewind van keizer Marcus Aurelius, werd het Romeinse rijk geplaagd door een ernstige uitbraak van pokken, bekend als de Antonijnse Epidemie. Op dat moment telde het rijk ongeveer 50 miljoen inwoners. Elke dag raakten ongeveer 2.000 mensen besmet en bijna een kwart van de geïnfekteerden stierf aan de ziekte. Toen het allemaal voorbij was, bleken er totaal 5 miljoen mensen te zijn overleden aan deze epidemie.

Het Evangelie overal gepredikt

Hierboven hebben we gezien dat alle zaken die de Heere Jezus aangekondigd heeft ook werkelijk gebeurd zijn. De laatste opmerking van de Heere Jezus was dat het Evangelie gepredikt zou worden in de hele wereld. Wat kunnen we daarover zeggen?

Op grond van Matteüs 24:14 wordt soms beweerd dat de Heere Jezus nog niet terug kan komen, want nog niet de gehele wereld heeft het Evangelie van het Koninkrijk gehoord. Toch leert de Bijbel op diverse plaatsen dat het Evangelie al in de hele wereld gepredikt is:

Kol 1:6 Dit (Evangelie) is naar u toe gekomen zoals ook in de gehele wereld (kosmos). En Kol 6:23 ...het Evangelie, dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in de hele schepping die onder de hemel is.

2 Tim. 4: 17 ...opdat door mij de prediking volbracht zou worden en alle heidenen (ethos) die zouden horen.

Rom. 10:18 Hebben zij het dan echt niet gehoord? Zeker wel: Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden van de wereld.

Dit zijn diverse bevestigingen uit het Woord van God dat het evangelie van het Koninkrijk overal gepredikt is. Wellicht niet aan iedere stam en ieder individu, maar het gaat er hier om dat het Evangelie de hele wereld over zou gaan, en dat is gebeurd. Bovendien, als in onze tijd ieder individu het Evangelie zou horen, dan betekent dat ook niet dat alle personen uit de geschiedenis ooit het Evangelie gehoord hebben. Net zo goed als in het ene vers 'de hele wereld' staat, staat dat ook in bovenstaande drie verzen. Dit houdt de wederkomst van de Messias echt niet meer tegen!

3. DE GROTE VERDRUKKING EN DE MOGELIJKHEID OM DIE TE KUNNEN ONTVLUCHTEN

Mattheüs 24: 15-28 Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen, en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen. Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat. Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal. En als die dagen niet ingekort werden, zou er geen vlees behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen ingekort worden. Als iemand dan tegen u zegt: Zie, hier is de Christus of daar, geloof het niet; want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen zouden misleiden. Zie, ik heb het u van tevoren gezegd! Als men dan tegen u zal zeggen: Zie, Hij is in de woestijn; ga er niet opuit; zie, Hij is in de binnenkamers, geloof het niet, want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want waar het dode lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen.

Lukas 21: 20-24 Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen en wie in het midden van Jeruzalem zijn, daaruit wegtrekken en wie op de velden zijn, er niet in gaan. Want dit zijn dagen van raak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt. Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land en toorn over dit volk. En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen. En Jeruzalem zal

door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn.

De verschillende punten die in deze gedeelten aan de orde komen zijn:

- Vluchten: als de gruwel der verwoesting in de tempel staat / als Jeruzalem door legers omsingeld wordt
- De grote verdrukking
- Jeruzalem door de heidenen vertrapt, totdat....
- De gieren (het wee) zijn daar waar het dode lichaam is

De gruwel van de verwoesting, Jeruzalem door legers omsingeld

Toen de Romeinen in het jaar 70 de tempel veroverden, richtten ze hun vlaggen op bij de oostelijke poort en brachten ze offers aan hun vaandels. De belangrijkste vlag was Aquila, de adelaar die de beeltenis van Zeus draagt. Net zoals het beeld van Zeus 200 jaar eerder werd opgericht door het Griekse leger in de Joodse Tempel tijdens de oorlog tegen de Makkabeeën. Historici geloven dat het Romeinse leger in het jaar 70 de 'suovetaurilia' in de tempel heeft geofferd. De suovetaurilia is een ritueel offer van drie dieren: een schaap, een os en een varken, wat gedaan werd met het oog op 'de zuivering van het land'. De Romeinen plaatsten dus een afgodsbeeld van Zeus in de tempel en offerden er een varken, precies zoals de Grieken (Atiochus Epiphanes) 200 jaar eerder deden. Hiernaar verwijst Daniël 11:31 als zijnde 'de gruwel van de verwoesting'. Degenen die waakzaam waren en acht sloegen op de woorden van de Heere Jezus zijn op het juiste moment gevlucht. Toen zij Jeruzalem omsingeld zagen worden door de Romeinse legioenen, of hun vaandels in de tempel zagen, zijn zij gevlucht naar de bergen, naar de stad Pella. Dit is onder andere beschreven door Josephus: "...Want toen de stad op het punt stond door de Romeinen ingenomen en vernietigd te worden, werd van tevoren door een engel van God aan alle discipelen geopenbaard dat zij zich uit de stad moesten verwijderen, aangezien deze volledig verwoest zou worden. Ze verbleven als emigranten in Pella, de bovengenoemde stad in Transjordanië".

Let op dat liefelijke in Mattheus 24:20: "En bid dat uw vlucht niet zal

plaatsvinden in de winter en ook niet op een sabbat". Zelfs een vlucht wordt nog gestroomlijnd door gebed. Niet in die nare regentijd en ook niet op de rustdag. Lees je dus Mattheus 24 vanaf vers 15: de gruwel der verwoesting (of Jeruzalem omsingeld), de vlucht naar de bergen, het gebed om niet op sabbat of in de winter te hoeven vluchten, de grote (vreselijke, lange) verdrukking, en het verkorten van de dagen; en 'alsdan zal iemand zeggen: Ziet hier is de Messias', het is allemaal vervuld vlak voor, tijdens en na de verwoesting van Jeruzalem.

De grote verdrukking en Jeruzalem door de heidenen vertrapt

De grote verdrukking is de langste ballingschap van het Joodse volk ooit, bijna 2000 jaar. Deze begon met de wegvoering in het jaar 70 door de Romeinen. De groep gelovigen die de woorden van de Heere Jezus in acht namen zijn gevlucht naar de bergen (Pella) en hebben het overleefd. Maar let dan goed op de aanwijzing in Lukas 21:23 - deze verdrukking zal komen over dit volk (het Joodse volk, dus heel specifiek). De gedachte dat de grote verdrukking nog moet komen, doet geen recht aan de geschiedenis en ook niet aan deze belangrijke aanwijzing. Er zijn vele boeken met zeer veel details over deze vreselijke verdrukking van het Joodse volk geschreven, die uitgemond is in de Shoa, waarin zes miljoen Joden gruwelijk vermoord werden.

Onder andere de boeken 'Bloed aan onze handen' van Michael Brown, 'Het Bloed schreeuwt uit de aarde' van Wim Verwoerd en 'Christelijke Theologie na Auschwitz' van Hans Jansen geven hier de nodige details over.

Jeruzalem door de heidenen vertrapt, totdat....

Vanuit de Bijbel kunnen we zeker weten dat deze grote (lange en vreselijke) verdrukking over het Joodse volk tot een einde gekomen is:

Jeremia 16:14-15, 18 Daarom, zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat er niet meer gezegd zal worden: Zo waar de HEERE leeft, Die de Israëlieten uit het land Egypte geleid heeft, maar: Zo waar de HEERE leeft, Die de Israëlieten uit het land in het noorden en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had, geleid heeft. Ik zal hen terugbrengen in hun land, dat Ik hun vaders gegeven heb. (...) Ik zal eerst hun ongerechtigheid en hun zonde dubbel vergelden,

omdat zij Mijn land ontheiligd hebben: zij hebben Mijn eigendom met de dode lichamen van hun afschuwelijke afgoden en hun gruweldaden vervuld."

Voordat de Heere God Zijn volk terugbrengt in hun land, zal Hij hun zonde dubbel vergelden, zegt Jeremia. Dus we mogen zeker weten dat er geen grote verdrukking meer over hen komen zal, nu Hij een begin heeft gemaakt met de terugkeer van (het Joodse deel) van Zijn volk. De rollen zijn nu omgekeerd: Gods oordeel komt nu over de plaats 'waar het dode lichaam is'.

Nu Israëls ballingschap voorbij is, is aan ons de opdracht om Zijn volk te troosten:

Jesaja 40:1-3 Troost, troost Mijn volk, zal uw God zeggen, spreek naar het hart van Jeruzalem en roep haar toe dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij uit de hand van de HEERE het dubbele ontvangen heeft voor al haar zonden. Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God....

Jesaja 66 8-10 Wie heeft ooit zoiets gehoord? Wie heeft iets dergelijks gezien? Zou een land geboren kunnen worden op één dag? Zou een volk geboren kunnen worden in één keer? Maar Sion heeft nauwelijks weeën gekregen, of zij heeft haar zonen al gebaard. Zou ik ontsluiting geven en niet doen baren? zegt de HEERE. Of zou ik, Die doe baren, toesluiten? zegt uw God. Verblijd u met Jeruzalem en verheug u over haar, u allen die haar liefhebt. Wees vrolijk met haar met vreugde, u allen die over haar treurt....

Uitgaande van dit Schriftwoord mogen we weten dat Hij die begonnen is om Israëls verdrevenen te verzamelen, dit ook zal voltooien door alle twaalf stammen terug te brengen in het land. 'Hij die ontsluiting geeft zal ook doen baren!' We mogen zeker weten dat als Hij een begin maakt met het verzamelen van de Israëlieten, Hij dit ook zal voltooien. Dit zal uitlopen in nationale bekering en de terugkomst van de Messias (Deut. 30:1-7, Zach. 12:10). Over de terugkomst van Zijn volk in het land Israël volgt verderop nog meer.

De grote verdrukking zou beginnen in het jaar 70, na de verwoesting van Jeruzalem, maar de Bijbel geeft ook het tijdstip van het einde van deze verdrukking aan: 'totdat Jeruzalem niet meer door de heidenen vertrapt zal worden'. Jeruzalem is sinds het jaar 70 achtereenvolgens in handen geweest van de volgende heidenvolken: de Romeinen, de Byzantijnen, de Mohammedanen, de Ottomanen en de Britten. Maar in 1967 is Jeruzalem (voor het overgrote deel) weer in Joodse handen gekomen. Daarmee kunnen we stellen dat de stad niet meer door heidenvolken vertrapt wordt. Een belangrijk gegeven is dat het Joodse volk sinds 1948 een thuisland heeft, waardoor ze niet langer moeten zwerven onder de volken en niet langer verbannen, verjaagd, vermoord en uitgeroeid worden, wat de afgelopen 20 eeuwen wel het geval was.

De gieren (het wee) komt juist daar waar het lichaam dood is

Veel gelovigen verwachten een komende grote verdrukking, een geheime opname van de gemeente en een komende antichrist, vlak voor de wederkomst. De Heere Jezus spreekt daar echter niet over. Wel spreekt Hij over gieren die zich verzamelen rondom een dood lichaam. Wat heeft dit te betekenen? Johannes geeft hiervan in het boek Openbaring een uitvoerige beschrijving. Waar het in korte lijnen op neer komt, is dat de Heere God de heidenvolken die Zijn volk hebben geprobeerd uit te roeien nu zelf aan de beurt laat komen om geoordeeld te worden. Dit is een Bijbels principe, zoals de Assyriërs en de Babyloniërs, nadat zij gebruikt waren om Gods volk te kastijden, zelf zwaar geoordeeld zijn. Het Babylon van onze tijd, wat dronken is van 'het bloed van de heiligen en de getuigen van Jezus' en vol is van afgoderij afkomstig uit de mysteriegodsdienst van Babylon, zal onder Gods oordeel komen. Deze grote hoer – de kerk die weggegaan is van de waarheid en deze vermengd heeft met afgoderij, dit dode lichaam – zal moeten drinken uit de beker van de toorn van God. Wie Babylon is, waar dit oordeel komt, hoe groot dit oordeel is en hoe Babylon geoordeeld wordt kunt u lezen in het Bijbelboek Openbaring. Het boek 'Weg uit Babylon' van Wim Verwoerd en het boek over Openbaring van Daniël Gerrets wat DV in 2022 uit zal komen kunnen daarbij zeker helpen.

4. DE WEDERKOMST EN DE TEKENEN DIE ERAAN VOORAFGAAN

Mattheus 24: 29-31 *En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.*

Lukas 21:25-27 *En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid.*

Over deze tekenen in de kosmos, spreekt ook de profeet Joël al.

Joël 2:31-32 De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE roepen zal. Precies deze dingen worden ook genoemd in Openbaring 6, bij het zesde zegel en in Openbaring 8 bij de eerste bazuin. Ook dan is het gevolg dat er benauwdheid en angst is onder de volkeren en het hart van de mensen zal bezwijken van vrees, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de HEERE komt, voordat de Zoon des mensen komen zal in heerlijkheid om Zijn Koninkrijk te vestigen op aarde. Ook hiervoor verwijs ik alvast naar het boek over Openbaring van Daniël Gerrets wat DV in 2022 uit zal komen.

5. OPDRACHT VOOR DE GELOVIGEN OM TE KUNNEN STAAN VOOR DE ZOON

Mattheüs 24: 31-51 *En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan. Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan. Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader. Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Er zullen twee vrouwen malen met de molen; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen. Wie is dan de trouwe en verstandige dienaar, die zijn heer over zijn personeel aangesteld heeft om hun het voedsel op de juiste tijd te geven? Zalig die dienaar die door zijn heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden. Voorwaar, Ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen. Maar als die slechte dienaar in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg, en zou beginnen zijn mededienaren te slaan en*

te eten en te drinken met de dronkaards, dan zal de heer van deze dienaar komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet weet; en hij zal hem in stukken houwen en hem doen delen in het lot van de huichelaars; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

Lukas 21: 28-36 *Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is. En Hij sprak tot hen een gelijkenis: Kijk naar de vijgenboom en naar alle bomen. Zodra ze uitlopen en u dat ziet, weet u uit uzelf dat de zomer al nabij is. Zo ook u, wanneer u deze dingen zult zien geschieden, weet dan dat het Koninkrijk van God nabij is. Voorwaar, Ik zeg u dat dit geslacht zeker niet voorbij zal gaan, totdat alles geschied is. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan. Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over de alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt. Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen. Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.*

Dan zal je al die dingen ontvluchten

Zonder twijfel heeft de Heere Zijn rede zo ingericht, dat er ook een vlucht in de laatste tijd in het oog is gehouden. Want na die verdrukking (de verwoesting van Jeruzalem, de verstrooiing onder de volken, het vertreden van Jeruzalem, de verwoesting door Rome evenals de eeuwenlange verdrukking door Rome) komt de les voor ons. Hoe lijkt de komst van de Heere Jezus op de verwoesting van Jeruzalem en het wegvluchten uit het gebied waar de verwoesting in de laatste tijd plaats zal vinden? In Lukas 17 gaat het duidelijk over een vlucht in onze tijd, vlak voor de wederkomst van de Zoon des mensen en de vestiging van Zijn Koninkrijk op aarde.

Lukas 17:26-37 En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de

ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. Wie op die dag op het dak zal zijn, met zijn huisraad in huis, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen. En wie op de akker is, moet evenmin terugkeren naar wat hij achterliet. Denk aan de vrouw van Lot. Wie zijn leven zal proberen te behouden, zal het verliezen. En wie het zal verliezen, zal het behouden. Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen er op de akker zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. En zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Waar, Heere? En Hij zei tegen hen: Waar het lichaam is, daar zullen de gieren zich verzamelen.

Hierin staat de les voor onze tijd: Het zal zijn als in de dagen van Noach en in de dagen van Lot. Hoe wordt de Zoon des mensen geopenbaard? Net als in de dagen van Jeruzalem, Noach en Lot. Waarom wordt hier gezegd dat we moeten vluchten, niet ons huis binnen te gaan, niet om te zien en om ons leven te willen verliezen?

Omdat er ook in onze tijd, vlak voor de wederkomst, een plaats zal zijn die verwoest gaat worden.

Eerst werd de hele wereld door de zondvloed verwoest. Toen was er nergens een plaats om te overleven, behalve een ark, in Gods opdracht gebouwd. Noach en de zijnen mochten de nieuwe aarde bewonen omdat ze gehoorzaam waren geweest en in de ark waren gegaan. Terwijl andere gelovigen niet gehoorzaamden en omkwamen in de vloed. Zie 1 Petrus 3:20, waar gezegd wordt dat er ongehoorzamen waren, die ondanks dat God zo geduldig was en lang wachtte met het uitvoeren van het vonnis, toch niet luisterden. Zij werden zoals dat genoemd wordt, in het vlees geoordeeld. De Heere Jezus heeft aan hen het Evangelie verkondigd in het dodenrijk. Voor

ons is dat een waarschuwing. Wees gehoorzaam, zodat je niet hoeft om te komen in een verschrikkelijk oordeel dat voor de goddelozen is bedoeld.

Een paar eeuwen later werden Sodom en Gomorra verwoest. Toen was er ook een plaats waar je heen kon vluchten om niet te hoeven omkomen. Dan moesten ze wel de stad uit. Lot en zijn gezin mochten ontkomen. Helaas kwam de vrouw van Lot om, omdat ze 'haar leven niet wilde verliezen'. Ze zat vast aan haar bezittingen, aan het aardse, aan het leven in de stad Sodom.

Toen was daar in het jaar 70 de verwoesting van Jeruzalem, alweer met duidelijke aanwijzingen hoe de wakende gelovigen niet hoefden om te komen in de gruwelijke verwoesting van de stad. Deze drie specifieke voorbeelden worden door de Heere Jezus gebruikt om iets belangrijks voor onze tijd duidelijk te maken.

Namelijk: Vlucht weg uit het gebied van de aarde waar de oordelen gaan komen, zoals destijds met de zondvloed, met de verwoesting van Sodom en Gomorra en met de verwoesting van Jeruzalem. Zoals te lezen is in het gedeelte van Lukas 17 hierboven.

Ontvlucht / ga mee. Net als Noach, Lot. Denk aan de vrouw van Lot!

Er komt een bepaalde fase in de komende tijd, dat het erop aankomt. De opdracht is dan: 'Ga zelfs niet naar binnen om je portemonnee te halen, ga niet terug naar huis om er ook maar iets uit mee te nemen; ga zelfs je jas niet halen. Ga onmiddellijk weg, zo snel als je benen je kunnen dragen, ga weg'.

Beginnen we al wakker te worden? Denk aan de vrouw van Lot zegt de Heere Jezus. Doet u dat wel eens? En dan gaat het er niet om dat wij gelovig zijn en dat de vrouw van Lot niet gelovig zou zijn. Zij wilde haar leven veilig stellen.

Luk 17:33 - Wie zijn leven zal proberen te behouden, zal het verliezen. En wie het zal verliezen, zal het behouden. Letterlijk staat er in het Grieks: in leven behouden. De Heere heeft dit een aantal keren gezegd. Als het echter in verband staat met de Wederkomst dan wordt het Grieks gebruikt voor 'in leven behouden'.

In Lukas 9:24 lijkt hetzelfde te staan:

“Want wie zijn leven wil behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven verliezen zal omwille van Mij, die zal het behouden.”

Ook in Markus 8:35 staat dit zo en Mattheus 16:25 gebruikt het woord 'vinden'. In al deze Bijbelteksten gaat het om een geestelijke kwestie.

Maar hier in Lukas 17:33 gaat het om het lichamelijke behoud van het leven. Opmerkelijk en passend in de hele bedoeling als we de woorden van de Heere Jezus begrijpen. Het gaat hier om een vlucht in verband met Zijn Wederkomst. Dat is op te maken uit de verzen 26-31. Met de voorbeelden van Noach en Lot als aansporende voorbeelden voor ons. En de vrouw van Lot als een waarschuwend voorbeeld. Wil je je leven niet verliezen - dat wil zeggen alles loslaten en vluchten om in leven te blijven - dan zal je je leven juist wel verliezen. De vrouw van Lot was gehecht aan haar bezit, wat het ook precies mocht zijn. Het kostte haar haar leven. Hoe is dat bij mij, hoe is dat bij u? Zijn we in staat om alles los te laten? Vooral ook eerst geestelijk, alles loslaten wat niet bij Zijn komst (bij Zijn parousia = aanwezigheid, dus Zijn Koninkrijk op aarde) past. Onder andere en vooral loslaten alles wat uit de koker van Babylon komt, zoals heel veel onbijbelse tradities uit Rome die de Reformatie hebben doorstaan. Denk aan de zondagviering, het kerstfeest (dat is het midwinterfeest of het feest van de onoverwinnelijke zon met een christelijk sausje overgoten), de vervangingsleer (de gemeente in plaats van Israël) of een afgeleide daarvan, namelijk 'dat er een sterke scheiding is tussen Israël en de gemeente'. Denk ook aan de vergeestelijking van de profetieën, een toekomstverwachting zonder de komst van Gods Koninkrijk op aarde en het futurisme (een komende antichrist, een komende grote verdrukking en een geheime opname van de gemeente naar de hemel).

De scheiding gaat straks dwars door de gelovigen lopen, zegt de Heere Jezus. Twee zijn er op een bed, de één zal aangenomen worden, zal vluchten en in leven blijven, de ander zal achterblijven; die zal verlaten worden. De één zal worden meegenomen, apartgenomen (als vriend bij de hand genomen worden). De overigen worden achtergelaten aan de verschrikkingen, die over

de aarde komen zal. *“Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen” (beter 'op het aangezicht van de aarde' zijn) Lukas 21: 35.* Letterlijk staat er: zij worden prijsgegeven. Zoals dat ook staat over Jeruzalem: 'Jeruzalem zal u woest worden gelaten'.

De nauwste band die er in het menselijk leven is, wordt als voorbeeld gebruikt. Zij staat natuurlijk ook vooral voor de lichamelijke en geestelijke banden die er kunnen zijn. En dan betekent dat natuurlijk niet dat van alle echtparen, de één wordt aangenomen en de ander wordt prijsgegeven. Nee, want als beiden mogen waken, zullen ze beiden mogen staan voor de Zoon des mensen. Maar ernstig is de boodschap wel. Net zoals in de gelijkenis van de tien maagden in het hoofdstuk na Mattheus 24: vijf worden aangenomen en vijf worden prijsgegeven. Alle tien gaan ze de Bruidegom tegemoet. Alle tien zijn ze dus gelovigen; ongelovigen gaan de Bruidegom niet tegemoet. Zie ook de eerste zin: 'het Koninkrijk is gelijk aan tien maagden'.

Let op de vijgenboom

De Heere Jezus geeft zoveel aanwijzingen! Hij vertelt ons niet alleen waar de verwoesting zal komen, maar Hij vertelt ons zelfs de tijd wanneer deze dingen (bijna) plaats gaan vinden: “Let op de vijgenboom”. We mogen aannemen dat de Heere Jezus het herstel van Israël aanduidt met het uitlopen van de vijgenboom. Als die begint uit te lopen, dan is het Koninkrijk nabij! Als Israël weer begint een natie te worden, dan is de tijd nabij. Sinds 1948 heeft het Joodse deel van Israël weer een eigen thuisland gekregen. De Heere is begonnen met het herstel van de twaalf stammen, de wederoprichting van Israël. En spoedig zal Zijn Koninkrijk komen. Net zoals in de tijd van Jozua eerst Jericho moest vallen, na zeven rondgangen, waarvan zeven op de laatste dag, zo moet ook Babylon eerst vallen, na zeven zegels en zeven bazuinen (engelen), voordat het Koninkrijk van God op aarde komt.

In dit verband roept de Heere Jezus ons ook op om met zijn Woord bezig te zijn en niet bezorgd te zijn over alledaagse dingen. In plaats daarvan vraagt Hij ons om waakzaam en vurig verlangend te zijn naar Zijn komst en Zijn Koninkrijk (vurig verlangen is hier vertaald met 'bidt'). Als je zo leeft, dan zul je al die dingen ontvluchten en mag je voor Hem staan.

Ten slotte

De verwoesting van Jeruzalem, het ontvluchten van de stad door de gelovigen in de Heere Jezus die Hem gehoorzaamden en de grote (lange, vreselijke) verdrukking van het Joodse volk de afgelopen 20 eeuwen liggen achter ons. Voor ons ligt de tijd van de oordelen van de Heere God over Babylon, vanwege het onschuldig bloed wat vergoten is en vanwege haar afgoderij. Aan ons is de taak om van Babylon uit te gaan, om verwachtingsvol en waakzaam te zijn en bereid te zijn om mee te gaan, te ontvluchten voordat de oordelen losbarsten. De ondergang van Jeruzalem en het ontvluchten van de stad is een voorbeeld voor ons betreffende de ondergang van Babylon, de afvallige kerk van Rome en allen die hier deel aan hebben; ook allen die slordig leven (zonder heiligmaking kun je de Heere niet zien), allen die niet waakzaam zijn, of zij die valse leringen hebben toegelaten.

Voor onze tijd geldt wat we vinden in Lukas 17:37:

“En zij antwoordden en zeiden tegen Hem: Waar, Heere? En Hij zei tegen hen: Waar het lichaam is (letterlijk: ‘Waar het lijk is’), daar zullen de gieren zich verzamelen.”

In heel dit gedeelte spreekt de Heere Jezus over het ontkomen aan het oordeel over een bepaald gebied van deze aarde, wat in Openbaring meer specifiek wordt aangeduid met één-derde van de aarde. Daar waar het lichaam een lijk geworden is, daar waar het leven uit weggevloeid is, daar komen de aasgieren op af. De waarschuwingen en oordelen uitgesproken over het afvallige Jeruzalem in het jaar 70, gelden nu voor de dode kerk, het grote Babylon. Dit zijn woorden van de Heere Jezus. Woorden die net zo zeker vervuld zullen worden, als dat de andere woorden die Hij sprak over Jeruzalem uitgekomen zijn.

Durven wij de consequenties van deze woorden te aanvaarden? Daar waar het leven uit de gemeente weggevloeid is, daar waar Rome eeuwenlang de Bijbelse waarheden heeft verdraaid of vervangen en onschuldig bloed heeft vergoten, daar waar Babylon heerst en geheerst heeft, daar komt het oordeel.

In Openbaring 18:8 wordt duidelijk gezegd over Rome en het hele gebied wat

zij beïnvloed heeft:

“Daarom zullen op één dag haar plagen komen: dood, rouw en honger, en met vuur zal zij verbrand worden, want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.”

Maar horen we ook de andere stem die zegt (vers 4):

“En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen”.

En dit is geen verzoek, maar een bevel.

De Heere Jezus spreekt in deze gedeelten ook over het geven van het juiste voedsel, op het juiste tijdstip. Als het geen voedsel is dat overeenkomt met deze OPWEKKENDE woorden van de Heere Jezus, dan zullen ze geen kracht doen en geen uitkomst bieden in de komende tijd.

We kunnen geen enkel compromis aangaan. Alleen de weg van het Woord van God, de weg van de Heere Jezus te bewandelen, dat maakt wakker. Jezelf voeden met reserves, onder andere het profetisch Woord, zoals Petrus zegt, en de vertrouwelijke omgang met God, het vullen met Zijn Geest, zoals David en Paulus zeggen. Zodat je weet - innerlijk door Gods Geest overtuigd - dat je klaar wordt gemaakt voor Zijn wederkomst. Dat zal gepaard gaan met een voortdurend gebed: Heere maak ons bereid. Heere wat moet ik doen en hoe moeten we dat doen? Weg uit Babylon, dat ben je niet als je je lidmaatschap opzegt van een kerk, want Babylon heeft vele dochters.

Lance Lambert schreef: 'Blijf wakker, blijf alert te allen tijde, want zij die waakzaam blijven, zullen ontkomen aan alles wat over de aarde komen zal en zullen gesteld worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen'.

De Koning komt spoedig terug, Zijn Koninkrijk breekt aan, ben je al wakker?

DE GRUWEL VAN DE VERWOESTING

Vlak voor Zijn dood en opstanding heeft de Heere Jezus een rede betreffende de toekomst gehouden. Deze vinden we in Mattheüs 24 en Lukas 21.

In deze laatste rede van de Heere Jezus is er een verband tussen enerzijds de verwoesting van Jeruzalem en het ontkomen aan die verwoesting en anderzijds Zijn terugkomst.

Waakzaam zijn geldt dan ook dubbel: in verband met de verwoesting van Jeruzalem moesten de gelovigen in die tijd wakker en waakzaam zijn, maar ook in verband met de wederkomst worden wij nu opgeroepen wakker en waakzaam te zijn. Wat is de overeenkomst tussen de beide gebeurtenissen en welke les mogen wij eruit trekken?

Diverse onderwerpen worden behandeld, zoals de gruwel van de verwoesting en de grote verdrukking.

Het is zeer belangrijk om te begrijpen wat de Heere Jezus heeft gezegd en om aan de hand van de geschiedenis vast te stellen welk deel al vervuld is en welk deel nog vervuld zal worden.